

Λουξεμβούργο, 22 Νοεμβρίου 2012

Υπηρεσία Τύπου και
Πληροφόρησης

Απόφαση στην υπόθεση C-410/11
Pedro Espada Sánchez κ.λπ. κατά Iberia Líneas Aéreas de España SA

Ένας επιβάτης μπορεί να αξιώσει αποζημίωση από τον αερομεταφορέα λόγω απώλειας των προσωπικών του αντικειμένων που βρίσκονταν σε αποσκευή η οποία παραδόθηκε στον έλεγχο στο όνομα άλλου επιβάτη της ίδιας πτήσης

Στους ενδιαφερόμενους επιβάτες απόκειται να αποδείξουν τα ανωτέρω

Η Σύμβαση του Μόντρεαλ ¹ προβλέπει ότι ο αερομεταφορέας οφείλει να καταβάλει αποζημίωση περιοριζόμενη σε 1000 ειδικά τραβηκτικά δικαιώματα (ΕΤΔ) ² ανά επιβάτη σε περίπτωση απώλειας των αποσκευών του κατά τη διάρκεια της πτήσης ή ενόσω οι εν λόγω αποσκευές βρίσκονταν υπό την ευθύνη του μεταφορέα. Ο μεταφορέας οφείλει να παραδίδει στον επιβάτη αναγνωριστικό απόκομμα αποσκευών για κάθε αποσκευή που περνά από έλεγχο.

Ο P. Espada Sánchez, η A. Oviedo González και τα δύο ανήλικα τέκνα τους επιβίβαστηκαν την 1η Αυγούστου 2008 σε πτήση της αεροπορικής εταιρίας Iberia που αναχωρούσε από τη Βαρκελώνη με προορισμό το Παρίσι. Τα προσωπικά είδη της τετραμελούς οικογένειας ήταν μοιρασμένα σε δύο αποσκευές. Οι εν λόγω αποσκευές χάθηκαν κατά τη διάρκεια της πτήσης και δεν βρέθηκαν ποτέ. Λόγω αυτού του γεγονότος, οι τέσσερις επιβάτες άσκησαν αγωγή κατά της Iberia ζητώντας να τους καταβάλει ως αποζημίωση το ποσό των 4 400 ευρώ, που αντιστοιχεί σε 4 000 ΕΤΔ (δηλαδή 1 000 ΕΤΔ ανά επιβάτη).

Το ισπανικό δικαστήριο που επιλήφθηκε της διαφοράς αυτής ζητεί από το Δικαστήριο να διευκρινίσει αν ο αερομεταφορέας οφείλει να αποζημιώσει μόνον τον επιβάτη στον οποίο παραδόθηκε το αναγνωριστικό απόκομμα της απολεσθείσας αποσκευής ή πρέπει να αποζημιώσει και τον επιβάτη που αξιώνει αποζημίωση λόγω απώλειας αποσκευής που παραδόθηκε στον έλεγχο στο όνομα άλλου επιβάτη.

Με την απόφαση που εκδίδει σήμερα, το Δικαστήριο διαπιστώνει ότι **ένας επιβάτης μπορεί να αξιώσει αποζημίωση από τον αερομεταφορέα για την απώλεια των προσωπικών του αντικειμένων τα οποία βρίσκονταν σε αποσκευή που παραδόθηκε στον έλεγχο στο όνομα άλλου επιβάτη**. Κατά συνέπεια, πρέπει να αποζημιωθεί όχι μόνον ο επιβάτης που παρέδωσε ατομικά τη δική του αποσκευή στον έλεγχο αλλά και εκείνος του οποίου τα αντικείμενα βρίσκονταν στην αποσκευή που παραδόθηκε στον έλεγχο από άλλον επιβάτη που ταξίδευε με την ίδια πτήση.

Στους ενδιαφερόμενους επιβάτες απόκειται να αποδεικνύουν, υπό τον έλεγχο του εθνικού δικαστή, ότι η αποσκευή που παραδόθηκε στον έλεγχο στο όνομα ενός επιβάτη περιείχε όντως προσωπικά αντικείμενα άλλου επιβάτη της ίδιας πτήσης. Στο πλαίσιο αυτό, ο εθνικός δικαστής δύναται να συνεκτιμά το γεγονός ότι οι ενδιαφερόμενοι επιβάτες αποτελούν μέλη της ίδιας οικογένειας, ότι αγόρασαν μαζί τα εισιτήριά τους ή ότι παρέδωσαν τις αποσκευές τους στον έλεγχο την ίδια στιγμή.

Το Δικαστήριο προσθέτει ότι η ερμηνεία αυτή δεν μπορεί να ανατραπεί από το γεγονός ότι οι αερομεταφορείς οφείλουν να παραδίδουν στους επιβάτες αναγνωριστικό απόκομμα αποσκευών για κάθε αποσκευή που περνά από έλεγχο. Συγκεκριμένα, η Σύμβαση του Μόντρεαλ αρκείται στο

¹ Σύμβαση για την ενοποίηση ορισμένων κανόνων στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές, η οποία συνάφθηκε στο Μόντρεαλ στις 28 Μαΐου 1999, υπογράφηκε από την Ευρωπαϊκή Κοινότητα στις 9 Δεκεμβρίου 1999 και εγκρίθηκε, εξ ονόματός της, με την απόφαση 2001/539/ΕΚ του Συμβουλίου, της 5ης Απριλίου 2001 (ΕΕ L 194, σ. 38).

² Το όριο των 1000 ΕΤΔ αυξήθηκε στα 1131 ΕΤΔ από τις 30 Δεκεμβρίου 2009.

να επιβάλει στον αερομεταφορέα υποχρέωση εξατομίκευσης των αποσκευών, υποχρέωση από την οποία δεν μπορεί να συναχθεί ότι το δικαίωμα αποζημίωσης που αναγνωρίζεται σε περίπτωση απώλειας αποσκευών χορηγείται αποκλειστικά και μόνο στους επιβάτες που έχουν παραδώσει μια ή περισσότερες αποσκευές στον έλεγχο.

Το συμπέρασμα αυτό ενισχύεται άλλωστε και από τους σκοπούς που υπαγόρευαν τη σύναψη της Σύμβασης του Μόντρεαλ, η οποία αποβλέπει στην εξασφάλιση της προστασίας των συμφερόντων του καταναλωτή στις διεθνείς αεροπορικές μεταφορές και στην χορήγηση σε αυτόν δικαιώματος σε δίκαιη αποζημίωση με βάση την αρχή της επανόρθωσης.

ΥΠΟΜΝΗΣΗ: Η διαδικασία εκδόσεως προδικαστικής αποφάσεως παρέχει στα δικαστήρια των κρατών μελών τη δυνατότητα να υποβάλουν στο Δικαστήριο, στο πλαίσιο της ένδικης διαφοράς της οποίας έχουν επιληφθεί, ερώτημα σχετικό με την ερμηνεία του δικαίου της Ένωσης ή με το κύρος πράξεως οργάνου της Ένωσης. Το Δικαστήριο δεν αποφαινεται επί της διαφοράς που εκκρεμεί ενώπιον του εθνικού δικαστηρίου. Στο εθνικό δικαστήριο εναπόκειται να επιλύσει τη διαφορά αυτή, λαμβάνοντας υπόψη την απόφαση του Δικαστηρίου. Η απόφαση αυτή δεσμεύει, ομοίως, άλλα εθνικά δικαστήρια ενώπιον των οποίων ανακύπτει παρόμοιο ζήτημα.

Ανεπίσημο έγγραφο προοριζόμενο για τα μέσα μαζικής ενημερώσεως, το οποίο δεν δεσμεύει το Δικαστήριο.

Το [πλήρες κείμενο](#) της αποφάσεως είναι διαθέσιμο στην ιστοσελίδα CURIA από την ημερομηνία δημοσίευσής της

Επικοινωνία: Estella Cigna-Αγγελίδη ☎ (+352) 4303 2582